

Finalment només seran dos candidats els que es disputaran la presidència de PP en el pròxim congrés del partit a les Illes, els propers dies 25 i 26 de març, a través de l'elecció directa per part dels 20.000 militants: Biel Company i José Ramón Bauzá.

Aquest setmanari ja va avançar fa dos mesos que els altres precandidats que havien sortit a rotllo s'acabarien retirant. En efecte, tant Jaume Martínez com Jaume Bauçà han acabat donant suport a Company mentre que Aina Aguiló ho fa a Bauzá. Els tres asseguraren que pretenien disputar l'elecció a la presidència, però totes les fonts consultades per aquest setmanari ho posaren en dubte i asseguraren que el que volien era influir en el candidat al qual finalment donarien suport, i per ventura en algun cas arrancar-li la promesa d'anar a les llistes electorals en llocs de sortida el 2019, però que de cap manera arribarien a la fi de la cursa per a l'elecció del futur president del PP. Així ha estat.

Company

Biel Company és el candidat que té el

POLÍTICA

Duel a mort

Biel Company i José Ramón Bauzá s'enfronten, cada dia que passa amb més duresa, per la presidència del PP de les Illes.

Reportatge de Miquel Payeras

suport del sector anomenat regionalista del PP i, a més, de la majoria de les agrupacions del partit. Segons les fonts internes consultades, té garantida la victòria. Aquest setmanari li va poder demanar si ja es veu guanyador, durant una tertúlia d'IB3-Ràdio, i ell, per descomptat, amb la falsa modèstia pròpia de la majoria —per no dir tots— els polítics en posi-

ció igual o semblant, contestà que “no hi ha res decidit, seran els militants els qui decideixin”. Ara bé, curiosament no tingué cap problema a parlar de quina estratègia seguirà per intentar ser president del Govern després de les eleccions de 2019: “D'aquí a dos anys tindrem més bons resultats (que el 2015) però no sé si podrem arribar a la majoria absoluta,

José Ramón Bauzá (a l'esquerra) intenta aconseguir el màxim de suports possible a través del desprestigi del seu adversari. Biel Company (a la dreta) és el candidat del sector *regionalista* i que concita aparentment més suports en el si del PP per ser el nou president del partit.

cies a la farmàcia de la qual és titular, sinó de poder o, si més no, de capacitat d'influència. Asseguren les fonts que els dos anys que porta a Madrid de senador en representació autonòmica de les Illes li han permès fer molt bons contactes amb l'ala més dretana del PP, conrear relacions amb tot l'univers social més intensament conservador — fins apareix habitualment en els mitjans de referència d'aquest àmbit ideològic: les televisions 13TV i Intereconomía i els diaris digitals *libertaddigital.com* i *gaceta.es*— i que no vol perdre aquesta posició. Però això passaria en cas que el PP balear no li renovés la condició de senador autonòmic després de les eleccions de 2019. Per aquí, doncs, vindria l'explicació de la seva candidatura a presidir el PP balear. No per guanyar, diuen les fonts, sinó per obtenir suficients suports perquè el vencedor, Company, hagi de pactar amb ell per tenir pau interna, amb vista als futurs comicis autonòmics que se celebraran d'aquí a dos anys, a canvi d'assegurar-li tornar a ser elegit senador per part del Parlament balear.

Per assolir l'objectiu Bauzá ha pactat amb José María Rodríguez, el qual, fins fa poc, tenia un absolut control de l'agrupació de Palma. Però les coses han canviat. Tant Rodríguez com la seva mà dreta en l'agrupació, i que és diputat al Parlament, Álvaro Gijón, estan imputats en la instrucció del cas conegut com el de la *màfia policial*. I això els ha restat molts de suports interns. Gijón veu, així, que perilla la seva condició —vegeu requadre— de diputat i Rodríguez, que hagué de dimetir del càrrec orgànic, ja no té la influència que tenia. A pesar de tot, Bauzá confia que entre Rodríguez i els suports més dretans i més antinacionalistes del PP pugui assolir com a mínim el 30% del vots. Una xifra que, segons contava a aquest setmanari Joan Huguet, ex-dirigent del PP balear, li podria suposar la capacitat esmentada de negociar amb Company. →

l'hem d'intentar aconseguir però no és fàcil, mai ho ha estat, i per tant hem de ser capaços d'arribar a acords amb el PI (Proposta per les Illes, el partit regionalista liderat per Jaume Font) i amb Ciutadans". És a dir, que implícitament dona per segur que serà el nou president del PP de les Illes.

En una demostració de la seva força va presentar 2.000 avals de militants, dels quals més de 1.800 foren considerats bons —o sigui d'afiliats que estan al corrent de pagament de les quotes— per part de la comissió organitzadora del congrés, mentre que el seu rival va veure com només en quedaven validats menys de 200 dels més de 1.000 presentats. Una altra dada significativa dona fe de la potència que té la candidatura de Company: la gent que donà suport a Bauzá i que ara fa costat al regionalista, entre la qual el cas més simbòlic és el d'Antonio Gómez. Va ser vice-president del Govern de Bauzá entre 2011 i 2015, home de la seva màxima confiança, qui controlava per a ell tots els àmbits de l'Executiu i del partit... fins i tot ell li ha fugit per anar-se'n amb l'adversari. En política, quan

s'olora que algú guanyarà li surten amics de pertot. A Company li està passant.

En el si del PP es calcula que el regionalista tindrà el suport aproximat del 70% dels militants que votin, o una mica més. Creuen que Company agranarà entre els afiliats de la part forana de Mallorca, tindrà importants suports a Menorca i els llocs "manco favorables" seran Calvià i Palma a Mallorca així com el conjunt de l'illa Eivissa. Expliquen, no obstant, que el fet que aquestes zones siguin "manco favorables" no vol dir que perdi en totes, sinó que la disputa serà més igualada: en algunes agrupacions perdrà per poc i en unes altres guanyarà també per escàs marge. Però en el còmput global balear vencerà "clarament".

Bauzá

L'ex-president del partit i del Govern diu que s'ha presentat per guanyar. Però són pocs dins el PP que s'ho creuen, i absolutament ningú a fora. Segons el que expliquen les fonts consultades, "cerca assegurar-se el seu futur". No tant per una qüestió econòmica, no debades té una posició molt bona grà-

ISAAC BUJ

⊕ EL PROBLEMA ÁLVARO GIJÓN

El PP balear té un problema seriós, el té en el si del grup parlamentari i es diu Álvaro Gijón. Aquest diputat està implicat en el cas de la “màfia policial” —vegeu les pàgines 49-51— i els partits d’esquerra volen que dimiteixi. Ell s’hi nega i la cúpula del partit conservador li dona suport, però la seva posició és cada cop més dèbil. La setmana passada Podem li va fer el boicot. Quan anava a intervenir en el plenari, els vuit diputats morats s’aixecaren i s’absentaren de la sala: “No volem escoltar el presumpte mafios”, va dir la portaveu morada, Laura

Camargo. Des del PP, la cap del grup parlamentari, Margalida Prohens, reclamà “respecte” i acusà Podem d’actuar “com si fossin aprenents de fiscals”.

Malgrat el que diu en públic Prohens, en privat algunes fonts conservadores confessen que tenen “un bon *marró*” perquè la nova direcció del PP, probablement encapçalada per Biel Company, que sortirà del congrés dels dies 25 i 26 de març “tindrà un seriós llast del passat, amb aquesta història”. Ningú del partit li reclama obertament la dimissió, a Gijón. Més aviat que volen que sigui ell mateix qui arribi a la conclusió que no té altre remei que dimidir. Serà més tard o més d’hora, però no sembla que tingui més camins.

intentin encara que obtingués un 30% dels vots. Segons una veterana periodista parlamentària, bona coneixedora de les interioritats del PP, “és possible que pactin amb els seus, que incorporin a la direcció gent que ha donat suport a Bauzà, però a ell li tenen moltes ganes, hi ha molt mal rotllo”.

Abona aquesta idea, compartida per altres fonts, que les relacions personals entre Bauzà i Company són molt dolentes. Ho exemplifica la reacció que va tenir l’ex-president quan va conèixer que el comitè organitzador del congrés no acceptà més de 800 avals que havia presentat, de manera que el deixaren amb una xifra una mica inferior als 200. Va esclatar de ràbia incontenible i acusà el comitè d’actuar “de forma arbitrària, interessada i injusta”. O sigui, de jugar brut a favor de Company. No cal dir que irrità extremadament l’equip del regionalista.

No és només això. Bauzà no ha parat d’intentar desprestigiar a Madrid el seu adversari, segons conten des del grup del regionalista. El presenta com un “catalanista” —en realitat se’l podria acusar de moltes coses, però segur que d’aquesta no— que forma part del “perill” que “corren les Balears” de caure sota “la influència” de Catalunya. La tesi —que la setmana passada tornava a explicar en una entrevista a *libertaddigital.com*— ha estat *comprada* no sols pel sector més dretà del PP —Esperanza Aguirre, per exemple— sinó que fins i tot certa premsa de Madrid suposadament progressista ha presentat la confrontació entre Bauzà i Company com una mena de guerra entre un pseudonacionalista i un constitucionalista. Un disbarat per a qualsevol que conegui una mica la política balear en general i el PP illenc en particular. Però que pareix que ha quallat a Madrid.

Els de Company no perdonen a Bauzà que parli així del seu líder. És per això que s’ha estès la idea que, en cas de victòria, el sector regionalista intentarà negociar la incorporació dels suports de Bauzà però no d’ell. A ell no el volen veure ni en pintura. ●

→ Guerra a mort

Les possibilitats d’un pacte posterior al congrés entre el guanyador i el perdedor són ben patents. Tanmateix, els que donen suport a Company no amaguen gens ni mica la idea que, si poguessin, el que farien seria arraconar Bauzà totalment i deixar-lo sense cap opció, sense futur polític. No es pot descartar que ho

**EN EL SI DEL PP ES
CALCULA QUE EL
REGIONALISTA TINDRÀ
EL SUPORT APROXIMAT
DEL 70% DELS
MILITANTS QUE VOTIN**